

אור הנר

עורך נריה אטון

יום ו' ב"ז חשוון תשפ"ד

כניסת שבת: 16:27

יציאת שבת: 17:18

רבינו תם: 17:53

הזמנים לפי אופק באר שבע

שבת מברכין

יום שלישי

ראש חודש כסלו

פרשת חיי שרה

דבר העורך

מה לומדים מאברהם אבינו

שם ה' מבורך" אכן צדיק או לא?! ולא זו בלבד אלא אח"כ מספר הנביא שאיוב קיבל בכל גופו שחין. איוב שאל את הקב"ה, "למה קרה לי ככה", "למה הקב"ה הבאת אותי למצב כזה?"

הקב"ה אכן ענה לאיוב על השאלה, ואמר לו "איפה היית ביוסדי ארץ?"

להבנת התשובה נקדים בסיפור קצר על אורח שנכנס לאחד מבתי הכנסת בתפילת שחרית של שבת, כשהגיע זמן הוצאת ספר תורה, עלה גבאי בית הכנסת לתיבה, הסתכל לצד ימין ואמר: "עליית ראשון יעלה אברהם", הסתכל לצד שמאל ואמר: "עליית שני יעלה בנימין", ושוב הסתובב לצד ימין ואמר: "עליית שלישי יעלה גבריאל". הסתכל על כך האורח וחשב: "איזה גבאי לא מסודר יש בבית הכנסת

הזו, פעם מעלה מצד ימין, ופעם מעלה מצד שמאל, מדוע אינו מעלה בסדר מסודר אחד אחרי השני. לאחר התפילה ניגש האורח אל הגבאי ואמר לו: "מדוע אתה עושה פה בלאגן בעליות לתורה? פעם אתה מעלה מצד ימין ופעם מצד שמאל, למה אינך מעלה עליות לפי הסדר?". ענה לו הגבאי: "אם היית מגיע כל שבוע לבית הכנסת היית יודע את התשובה, אנחנו מעלים לפי סדר א' ב', עליית ראשון אברהם, עליית שני בנימין, עליית שלישי גבריאל.

זוהי בדיוק התשובה שנתן בורא עולם לאיוב: כמה שניים אתה חי בעולם שאתה שואל שאלות, הרי העולם הזה כולו גלגולים, ולפעמים נראה לך אדם שכל כך רע לו, אך הוא מתקן את הנשמה שלו. לפעמים אתה רואה אדם שנגזרה עליו גזירה קשה כל כך - וכי אתה יודע מה נחסך ממנו בגזירה הזו, יכול להיות שנגזרה עליו גזירה מאוד קשה ובגזירה הזו נחסך ממנו.

ילד שקיבל במתנה משחק פאזל לא יוכל לקבל את התמונה במלואה עד שסיים להרכיב את הפאזל, כך גם החיים שלנו, אדם לא יוכל לקבל תשובות באמצע החיים למה קרה לו, את התשובות נקבל אחרי גיל מאה ועשרים. אברהם אבינו ידע את התשובה הזו, ולכן הוא לא שאל שום שאלות.

בחודש האחרון עם ישראל התנסה ניסיונות לא קלים בכלל, החכמה היא לעמוד בהם, ולדעת שעל בורא עולם לא שואלים שאלות, ולדעת ולהאמין עם כל הקושי שהכל לטובה, שבת שלום ומבורך.

בפרשת חיי שרה קוראים אנו על פטירתה של שרה אימנו ע"ה. אברהם אבינו שכמעט כל חייו התנסה בניסיונות קשים במיוחד, מתנסה בניסיון האחרון שלו - עקידת יצחק. הקב"ה אומר לו: "לך תעקוד את יצחק על המזבח". אברהם אבינו בלי שאלות כלל, מיד יוצא למשימה ולוקח איתו את יצחק אבינו ומעלה אותו על המזבח. אך הסיפור כלל לא נגמר, במדרש מובא כי השטן אמר לשרה אמנו כי אברהם אבינו שחט את בנה - יצחק אבינו, שרה לא הייתה מסוגלת לדמיין את הצער הגדול הזה, ומרוב צער היא נפטרה.

אברהם ושרה מאה שנה מחכים לילד, עד שסוף סוף הם זוכים לילד לאחר שלושים ושבע שנים (לדעה היותר מקובלת) הוא לוקח את הילד לשחוט אותו!!!, עד שהוא שומע שבסוף לא צריך לשחוט את יצחק ויצחק אבינו נשאר חי הוא חוזר לביתו ושומע שאשתו נפטרה. כמה צער, כמה סבל, אך אברהם לא שואל שאלות על הקב"ה.

ונשאלת השאלה: אברהם אבינו היה צדיק כל כך גדול, התנסה בעשרה ניסיונות ועמד בכולם, הוא שגילה את הקב"ה בעולם, מדוע היה צריך להצטער כך הרבה בחיים שלו?

שאלות מעין אלו מקיפות אותנו הרבה פעמים במשך החיים שלנו, מדוע דווקא אלו ה"צדיקים" הם אלו שסובלים, ואילו הרשעים אלו הם שנהנים. עלינו לדעת כי השאלות הללו באמת קשות, וחופץ מאיתנו עוד מישהו שאל אותם - איוב.

הנביא מספר שאיוב היה איש צדיק, והיה לו מקנה שבעת אלפי צאן, שלשת אלפי גמלים, חמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות, היו לו שבעה בנים ושלוש בנות. יום אחד מגיע אליו שליח ואומר לו: שנגבו לו את הבקר ואת האתונות, ואת כל הרועים שהנהיגו את הבקר הרגו. מיד אחריו הגיע עוד שליח ואומר לו שאש ירדה מן השמים ושרפה את כל הצאן שלו, וכן הנערים שהנהיגו אותם נשרפו. אחריו הגיע עוד שליח לאיוב ואמר לו שהכשדים (אומה) לקחו לו את כל הגמלים שהיו לו ואת הנערים שהנהיגו אותם הרגו. ולא רק זה אלא אחרי כל אותם שליחים הגיע עוד שליח ואמר לו בניך ובנותיך עשו סעודה ובאה רוח גדולה והרגה את כולם. ולא נשאר לאיוב לא הבקר שלו ולא הצאן שלו לא העבדים שלו, והגרוע מכל הילדים שלו. הרים איוב את עיניו לשמים, ואמר: "ערום יצאתי מבטן אימי וערום אשוב לקבר, ה' נתן וה' לקח יהי

פניני הבן איש חי

לישראל (תנא דבי אליהו רבא פ"א). אליעזר מתחנן ומתפלל אל ה' שיזמין לפניו כוחו וסגולתו של אותו היום, כוונתו לאותו הכוח המבטל ביום זה את שליטת השטן, ואף הופך אותו לטובה, וכמובא בזהר הקדוש שבימים הכיפורים נהפך השטן עצמו לטובה. (פרשת וירא דף קיד:).

עוד בא לרמוז בתפילתו: הקרה נא לפני ה'יום - הם חמשת הימים שהרבו בהם אברהם ויצחק בזכויות העומדות להם אצל הקב"ה, ואלו הם: יום אחד של מילת אברהם, יום אחד של מילת יצחק, שלשת ימי העקדה - הרי חמישה ימים, מבקש היה אליעזר שיגנו בעדו זכויות האבות שבאותם חמשה ימים.

אור החיים על הפרשה

בקנאתו את קנאת אחותו, ובגלל מעשה זה ייחס אותו הכתוב ייחוסין של צדיקים. ואמר 'ושמו לבן' כי מעשה צדיקים עשה בזה. ואין הקב"ה מקפח שכר שום בריה. ישנו מוסר השכל מחריד בדברים הללו, אדם במדרגה של לבן כאשר עושה מעשה טוב יש לשבח ולייחסו ייחוסים של צדיקים, אין לדון את האדם באופן כללי - ולומר שכיון שהוא רשע כל פעולה שלו היא פעולת רשע, אלא יש לדונו לגופו של ענין, דרכו של עולם, להכליל את הדברים לקבוע את מהותו של אדם, ולדון על פי זה את כל מעשיו, אך אין זו דרכה של תורה, אלא יש לדון כל מעשה ומעשה לגופו של ענין. (ישועים ותירועים על האור החיים הקדוש)

"הקרה נא לפני היום"

כל דבר גדול הנעשה בישראל, גורם לשטן לפעול בכל כוחו ולהערים קשיים ומניעות שונות בביצוע המעשה הטוב, וכוחות המקרטגים פועלים לשם כך במלוא המרץ, ולפיכך השליח הנאמן אליעזר עבד אברהם, זקוק היה בשעה גדולה זו לזכויות נשגבות שיעמדו למענו ויסירו את קטרוגי השטן! מבקש אליעזר בתפילתו: הקרה נא לפני היום, בה"א הידיעה, שמשמעותו על 'היום המיוחד' - הלא הוא היום היחיד, אחת בשנה, "יום הכיפורים" 'ימים יוצרו (כתבי ולא) ולו אחד בהם' (תהילים קלט) - זה יום הכיפורים

"ולרבה אה ושמו לבן וירץ לבן... ויהי כראות את הנוזם ואת הצמידים על ידי אחותו"

האור החיים הקדוש מקשה: הלא במדרש רבה (פרק י, אות ה) אמרו חז"ל כי הצדיקים שמם קודם להם דכתיב (רות ב, א): 'ושמו בועז', 'ושם האיש אלימלך'. אבל הרשעים הם קודמים לשמם דכתיב: 'נבל שמו וגו' (שמואל א, כה, כה). אם כן, למה נקט הפסוק 'ושמו לבן' שהוא סדר של צדיקים, ששמם קודם להם בלבן הרשע. וביאר באור החיים הקדוש כי לבן חשש לרוץ לקראת האיש שחשב שהיה מעשה לא טוב בינו לבין רבקה ורוח קנאה לבשתהו, ורץ לקראתו לפגוע בו.

פרפראות לתורה

"ואברהם זקן בא בימים וה' ברכך את אברהם בכל"

ובני קטורה לדון עם ישראל לפני אלכסנדר מוקדון (מלך יון, שכבש את ארץ ישראל וסביבותיה). אמרו לו: ארץ כנען שלנו ושלכם (שייכת לנו ולישראל כאחד), שנאמר: "ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם..." (כ"ה, י"ב), ונאמר: "ואלה תולדות יצחק בן אברהם..." אמר להם גביהה בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות, ואלך ואדון עימהם לפני אלכסנדר מוקדון. אם ינצחוני, תאמרו: הדיוט שבנו, ניצחתם, ואם אני אנצח אותם, אימרו להם: תורת משה רבנו ניצחתכם. נתנו לו רשות, והלך ודן עימהם. אמר להם: מהיכן אתם מביאים ראיה שהארץ שלכם? אמרו לו: מן התורה (המעידה, שישמעאל היה הבן של אברהם). אמר להם אף אני אביא לכם ראיה שאין לכם זכות בארץ, מן התורה, שנאמר: "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות..." אב שכתב צוואה לבניו שלא יטול אחד בחלק אחיו, האם יש להם תביעה אחד על השני. הכתוב מלמדנו אפוא, שאין לבני ישמעאל חלק בארץ, שהובטחה לזרע אברהם.

מעיר כאן רש"י: "בכל" עולה בגמטריא "בן" (52) ומאחר שהיה לו בן, היה צריך להשיאו אישה. במסכת בבא בתרא (ט"ז:) אומרים חז"ל: בת הייתה לו לאברהם ו"בכל" שמה. נשאלת השאלה: מהיכן הסיקו חכמינו ז"ל, שלאברהם אבינו הייתה גם בת - דבר שאינו מוזכר מפורש במקרא? מסבירים זאת חכמי ישראל, על פי מחלוקת התנאים בעניין קיום מצוות פריה ורביה (יבמות ו:): "בית שמאי אומרים: מי שהוליד שני בנים קיים בכך פריה ורביה. ובית הלל אומרים זכר ונקבה, שנאמר "זכר ונקבה בראם" (בראשית ה, ב), ובדומה לבריאה, מקיימים מצות פריה ורבייה בהולדת בן ובת. במחלוקת זו נקבעה ההלכה כבית הלל, וכיון שלפי מסורת חז"ל קיים אברהם אבינו כל מצוות התורה - מן הסתם קיים גם את הראשונה בתרי"ג מצוות...

"ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם... אל ארץ קדם

פעם אחת באו בני ישמעאל

ינית בת דחל
דבורה בת
אביגיל
ת.נ.צ.ב.ה.

ארלט חנה
בת פרחא
עליה בת עישה
גודג'י בת דחל
ת.נ.צ.ב.ה.

דוד (עמרם)
בר עיישה
אודיאל
בן מדים
ת.נ.צ.ב.ה.

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (ה"ד)
ת.נ.צ.ב.ה.

מו"ד
רבי אלעזר אבוהצירא
בן שמחה
רבי עובדיה יוסף
בן ג'ורג'יה
רבי יודם מוכאל
אברג'ל בן דינה
ת.נ.צ.ב.ה.

שו"ת עם
הרה"ג אודן נזרית

שאלה: אדם ששומר על ילד קטן או כמה ילדים בזמן התפילה האם חייב לשלם כסף למטפלת שתשמור עליהם. או אינו חייב להפסיד ממון בשביל תפילה בציבור.

תשובה: מי שהוא מטופל בילדים ואין לו מי שישמור על ילדיו, מעיקר הדין רשאי להתפלל ביחידות בביתו, ואינו חייב להוציא הוצאות לשכור מטפלת שתשמור על ילדיו בזמן שיתפלל בציבור. כמו כן אם יש לו קושי גדול מאוד בהשכמה, אינו חייב להשכים להתפלל במנין מוקדם בזמן שאשתו שומרת על ילדיו, כדי שיוכל להתפלל במנין. וראוי שעל כל פנים יתפלל בביתו בשעה שהציבור מתפלל. ובכל אופן כשיודע שלא יוכל להתפלל בציבור אם יקום מאוחר, ראוי מאוד שיתאמץ להשכים להתפלל בציבור בהנף החמה, או שישכור מטפלת לזמן שרגיל להתפלל בו כדי שיתפלל בציבור.

שאלה: האם מותר להכניס מכשיר הקלטה אלקטרוני שמוקלטים בו דברי תורה לבית הכסא.

תשובה: מותר להכניס לבית הכסא מכשיר הקלטה אלקטרוני או טלפון נייד או מחשב שמוקלטים בזכרונם דברי תורה, כיון שמכוסים הם בשני כיסויים [כיסוי פנימי לזכרון, וכיסוי חיצוני של המכשיר], ומכל שכן כשנותנן בכיסו ומכסה בעוד שני כיסויים.

לומדים נביא עם
הרה"ג אליהו עמיר

שאלו בהריגתו?

ומבאר הרב מבריסק, ששאל המלך ידע שנבואה רעה יכולה להתבטל, מכיוון שבורא עולם יכול לחזור בו אם שם החוטא בתשובה.

ולכן שאל המלך היה סבור שאפילו שנגזרה עליו הגזרה שיאבד את מלכותו, יש בכוחו לבטלה על ידי תשובה. אך אומרת הגמרא (שבת נה ע"א) שכל זאת בתנאי שהנבואה יש בה רק צד לרעה, אך אם יש בנבואה גם צד לטובה ואפילו עבור אדם אחר, אין יכולת ביד האדם לבטלה, משום שבורא עולם מעולם לא חזר בו מנבואה טובה.

ולכן סביר להניח ששאל ינסה לעצור את שמואל הנביא בכל מחיר, כי לאחר שימשח מלך חדש אי אפשר יהיה לבטל את הגזרה, גם בתשובה ומעשים טובים, משום שיש אדם אחר שביטול הגזרה יהיה עבורו ביטול נבואה טובה, דבר שלא יכול להתבטל.

כל ספרי ה"זרע שמשון" וה"מלך דוד" ממתינים לך באתר "אופקים בוקס".

עגלה ערופה

בעלון הקודם למדנו שהקב"ה ציווה משמואל לקחת עגלת בקר כדי למשוך את דוד המלך.

וסיבת העגלה לרמוז לשאלו שלא יפגע בשמואל משום שעגלה ערופה היא כעין 'תעודת ביטוח' שעל ידה מתגלה מי הוא הרוצח, כפי שכותב התרגום 'יונתן בן עוזיאל' (דברים כא, ח), שלאחר עריפת העגלה ותפילת הזקנים היה יוצא נחיל תולעים מן העגלה הערופה עד למקומו של הרוצח, ולא היו עוזבים אותו עד שהיה נתפס על ידי בית הדין, ולכן ציווה ה' את שמואל הנביא לקחת עגלת בקר, כי כאשר ישמע שאלו שיש עם שמואל הנביא 'עגלה ערופה', יחשוש לעשות פעולת בזק ולהרוג את שמואל בטרם ימשח את דוד למלך.

אך עדיין צריך להבין, היעלה על הדעת ששאל המלך יסבור שאפשר לבטל את דבר ה' על ידי הריגת הנביא, הרי גם אם יהרוג את שמואל ישלח ה' נביא אחר תחתיו, ומה העויל

שו"ת עם
הרה"ג בנימין חזנה

הלכות מזוזה

שאלה: הדר בבית שיש בפתחי החדרים מזוזות כשרות ורוצה להוציאם לצורך לקבוע שם מזוזות יותר מהודרות האם יש חשש בזה של אין מעבירין על המצוות.

תשובה: אין חשש בזה כל שעושה לצורך מצוה יותר מהודרת.

שאלה: מי שגר במכונת האם חייב לקבוע מזוזה בפתח המכונת.

תשובה: אם גר במכונת בקביעות ויש בה ד' על ד' אמות יקבע בה מזוזה ללא ברכה.

שאלה: בדיקת מזוזות של הבית האם מספיק בבדיקת סתם אדם או דוקא על ידי סופר סת"ם.

תשובה: כל עוד שנכתבו והוגהו פעם אחת על ידי סופר ירא שמים ובקי בכתיבה די בבדיקת סתם אדם בכל פעם לראות שלא נמחקו אותיות ושלא נדבקו אותיות זה לזה.

שאלה: ערבי מוסלמי המבקש מזוזה מיהודי מה עליו לעשות.

תשובה: במקום שיש חשש לאיבה יש ליתן לו מזוזה שנכתבה שלא על דעת לקובעה בפתח בית של יהודי.

לדפואה שלומיה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה בת רחל

לדפואה שלומיה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה

לדפואה שלומיה

עמית הג'ג'
בן יהודית
אליהו בן אידית

לכרבה והצלחה

היים לוי
וב"ב

מודי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת הפסה
ת.נ.צ.ב.ה

סיפורי צדיקים

חתול עם דרך ארץ

מסופר על הרב הקדוש הסבא מקלם זיע"א ששאל, שלכאורה רואים כאן שינוי קיצוני אצל עפרון, שבתחילה אמר עפרון לאברהם "השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה". ואם כן רואים שהיה עדין נפש שאינו רוצה שום ממון. ואחר כך אמר "ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה היא". שמכאן הבין אברהם שמכיוון שהזכיר לו הסכום שהוא רוצה ארבע מאות שקל כסף, ושיולם לו את הסכום הגבוה הזה, ומאין בא השינוי הזה בעפרון מן הקצה אל הקצה? ותיירץ: על פי המסופר על הרמב"ם שהיה לו ויכוח עם חכמי המדע, הם אמרו כי יכולים ללמד את החתול דרך ארץ ונימוס, שיתנהג כמו בן אדם. ולהפוך את טבעו, והרמב"ם אמר, כי אי אפשר להפוך את טבעו. החכמים קיבלו על עצמם עד זמן מסוים ללמד את החתול מנהג דרך ארץ. כיון שהגיע יום המיועד, בא קהל גדול לראות את הפלא איך שהחתול מסדר שולחנות, ומציע מפות, וכל אחד שנכנס לבית, ניגש אליו החתול והשתחוה לפניו, וקיבל את כל אחד בכבוד, והושיב כל אחד במקומו. ואחר כך הלך החתול להביא לפני הקהל טס עם כוסות יין כדי לכבד אותם, ונשא הטס עם כוסות היין. כשרצה לעלות על השולחן עם היין, פתח הרמב"ם קופסת טבק ויצא משם

צדיקים במיתתם קדוים חיים

רבנו יונה גירדוני זיע"א

רבנו יונה היה מגדולי הראשונים, מחבר הספר "שערי תשובה". בצעירותו למד אצל רבי שלמה מן ההר ואצל האחים רבי משה בר שניאור ורבי שמואל בר שניאור. למד גם מבן דודו הרמב"ן (אמו של הרמב"ן היא אחותו של רבי אברהם, אביו של רבנו יונה), והתקשר עמו בקשרי חיתון, כאשר השיא את בתו לרבי שלמה, בנו של הרמב"ן. היה רבה של טולדו. וכן היה רבו של הרשב"א.

נוספות. חיבר ספר מוסר כללי הנקרא "שערי צדק" אשר רובו אבד ונשאר ממנו הספר "שערי תשובה". בספר "חידושי גיטין" המיוחסים לריטב"א מצוטטים דברי תורה מרבנו יונה על מסכת גיטין.

5 ציטוטים מהספר "שערי תשובה":

1. "מן הטובות אשר היטיב השם יתברך עם ברואיו כי הכין להם הדרך לעלות מתוך פחת מעשיהם. ולנוס מפח פשעיהם. לחשוך נפשם מני שחת ולהשיב מעליהם אפרו".

2. "תשובה מקובלת גם כי ישוב החוטא מרוב צרותיו. כל שכן אם ישוב מיראת השם ואהבתו".

3. "לכל תשובה תמצא סליחה".

4. "ומי שחננו השם יתברך דעה, ישוב אל לבו כי השם יתברך שלחו בעולם הזה לשמור משמרתו, ותורתו, וחוקותיו ומצותיו. ולא יפקח עיני זולתי לעשות שליחותו. ולקץ הימים, אם עשה שליחותו באמונה. ישוב ובא ברנה ושמחת עולם על ראשו".

5. "וחייב אדם לחשוב מחשבות

להעלות עצות הגונות ומתוקנות לחבירו. וזה אחד מעיקרי דרכי

גמילות חסדים".

איי"ה יום ראשון כ"ח חשוון

יום הילולתו זיע"א

רבנו יונה נודע כבעל חריפות ועוצמה למדנית גדולה מאוד בעולם התלמודי, וכתב חידושים לכמה מסכתות. אך כיום נשאר רק חידושיו למסכת בבא בתרא הנקרא בשם "עליות דרבנו יונה". בחיבור עצמו מעלה רבנו יונה דיונים מעמיקים על סדר המסכת, סוגיה אחר סוגיה. בסוף כל דיון מביא רבנו יונה את מה ש"עלה בידנו", הכוונה היא לפרטים אותם פוסק רבנו יונה להלכה, ומכאן גם שמו של החיבור. כמה מתלמידיו כתבו חידושים על מסכתות שונות שרובו או כולו ממנו, וקרויים בשם חידושי תלמידי רבינו יונה ובקצרה תר"י. הרשב"א והרא"ש מרבים לצטט מחידושיו גם למסכתות

עכבר. באותו רגע שהחתול ראה את העכבר, השליך את הטס עם היין וכל היין נשפך על השולחן, והוא רדף אחר העכבר להשיג אותו. ואז הודו כולם לרמב"ם כי אי אפשר ללמד את החתול שישנה את טבעו. כך היה גם עם עפרון, המשיך ה"סבא" ואמר, כל זמן שלא ראה את הכסף לנגד עיניו, היה נראה איש עדין כמו החתול, אבל כשאברהם לקח את הכסף בידו ועפרון שמע את הצלצול של הכסף, כמו שכתוב שאברהם אמר לו "נתתי כסף השדה קח ממני", אברהם החזיק את הכסף בידו ואמר לעפרון, קח ממני, וכשעפרון ראה את הכסף, נהפך לאיש אחר ואז שכח את כל העדינות שלו, ורדף אחרי הכסף כמו שהחתול רדף אחר העכבר, מפני שהיה נבהל להון.

לעשירים מותר ולעניים אסור?

מעשה ברב הקדוש רבי פישל מסטריקוב זיע"א, שנכנס אליו עניו קיבל נדבה יפה, יצא והחליף כובעו ושוב בא לקבל נדבה, לחש בנו של הרבי ואמר: האיז זה הוא נוכל, עתה קיבל כסף והנה החליף כובעו כדי לקבל שנית. חיין הרבי ואמר: הנח למסכן הזה, עשירים עושים תחבולות כיצד להשיג כסף ואף הוא כמוהם. להם מותר ולו אסור? והעניק לו הרבי שוב נדבה יפה. (עלון סיפורי צדיקים)

לברכה והצלחה

מרדכי זיפה
מזרנו וב"ב
ליאוד ושיר
מזרנו

לברכה והצלחה

גיא זעפרה
קלוינמן
וב"ב

לברכה והצלחה

יוסי וסילביה
גזהדי
מרים (מידי)
בת רות

מי שבדרך אבותינו הקדושים הוא יברך את חיילי צבא ההגנה לישראל ואנשי כוחות הביטחון העומדים על משמר ארצנו ובכללם:

עומרי ציון בן אודית	ירון בן דבורה
שוהם בן אודית	עומרי בן ליאורה
ניר בן דניס	דוד בן שטיאנה
נאור בן קטרין	אלי בן רחל
גלעד בן אסתר	צור בן אסתר